

Eric Cantona ha instat a fer la revolució atacant-se als bancs.

El 8 d'octubre de 2010 en una entrevista a [PresseOcéan](#), l'ex-futbolista va explicar la seva teoria per acabar-ne amb els bancs, un pilar del sistema. Va fer una crida per a la "revolució"!

Però aneu amb compte, "cap arma, ni odi, ni violència"; a la "Spaggiari", d'acord amb Eric Cantona.

Va assenyalar que anar a protestar no condueix a res, i fins i tot les manifestacions se desacreditarien pels manifestants violents, per les batalles de les xifres entre la policia i les organitzacions sindicals, i les pròpies polítiques.

Ens va explicar que el sistema es basava en el poder dels bancs.

Eric Cantona, va donar doncs la seva solució: "Fer la revolució dins la banca." És així que va citar la gent el 7 de desembre de 2010 a treure els seus diners dels bancs.

No és sorprenent que ningú trenca el banc ...

Fins i tot si degut als aspectes tècnics aquesta operació és gairebé impossible, i vist que els banquers centrals d'aquest país han intentat calmar... sense jutjar fonamentalment la iniciativa llançada per un jugador de futbol provocador, aquesta situació mereix ser estudiada ...

La primera observació és que la gent encara no està preparada per fer una revolució, sigui quina sigui la forma. Les vagues i les manifestacions en contra de les pensions que han mobilitzat reiteradament més de tres milions de persones i es van aturar tan aviat el govern va xiular el final del joc.

Aquest sentiment d'injustícia deixarà un llegat, i les futures reclamacions seran més difícils de sostenir si mantenen les formes de manifestacions tradicionals.

La segona observació és molt més positiva i plena d'esperança ... Tots els mitjans de

comunicació s'han aprofitat d'aquest cas, la televisió, la premsa, la ràdio, Internet, les xarxes socials ...

A vegades aclamat com un nou CHE, a vegades criticat per un assessor financer grotesc, tots van comentar les declaracions de l'Eric Cantona. Han tractat de tranquil·litzar els consumidors explicant que, tècnicament, els bancs no podrien ser buidats (*intervencions dels directors generals dels bancs*).

han jugat els pares moralistes, i van explicar que Eric Cantona no era certament en la millor posició per iniciar aquest tipus de recurs i que els més rics estarien protegits de tota manera i només els menys rics podrien patir d'aquesta situació (*intervencions d'economistes i de filòsofs*).

Fins i tot els ministres de l'economia i de les finances, la senyora Lagarde i el senyor Barouin se van expressar sus del tema. Eric Cantona ha obligat l'elit intel·lectual a posicionar-se. La qual cosa va crear una mica d'emoció i una certa desconfiança.

S'accentua la distància entre les elits i el poble.

L'èxit de Cantona és d'haver despertat la consciència de tots i demostrat que per fi i sense esperar, calia prendre en compte la irritació popular que va creixent. En cas contrari, és probable que la ira popular acabi expressant-se de manera molt més radical.

GiL